

Sportinger

#4

“Iedereen
speelt
voor
**hetzelfde
doel!**”

Simon Vermeiren

EN OOK Urbain Spaenhoven • De vrouw van ... • Free Pro Players • Stef Laurens
BMW Billa Verstraeten • Niels Elewaut • Fans • 5 vragen aan Peter • en meer ...

SOMNIS
bedding

SLAAPCOMFORT
100% MADE IN
LOKEREN

Daknamstraat 89, 9160 Lokeren
tel. 09 295 82 16 | www.somnis.be | info@somnis.be

KSC LOKEREN - TEMSE

COLOFON

Sportinger #4

Verantwoordelijke uitgever

KSC Lokeren - Temse
www.sporting.be
info@sporting.be

Vormgeving

Kim Speleman

Eindredactie

Cindy De Kegel

Redactie

Brent De Borger
Dirk Bossers
Robin Neerinck
Kwinten Van Kampenhout
Bjorn Aegeman
Elien Martens
Laura Mertens
Brent Saey
Frederik Desoete
Herman Van De Putte
Peter Laureys

Fotografie

Dirk Ongena
Yorben Audenaert

Concept en realisatie

newmonkey's

www.newmonkey's.be

Advertenties

sales@sporting.be

#4 / INTRO

Zo trots

Ik verberg niet dat ik me trots voel nu ik weer een Sportinger in handen krijg. Een restant uit het verleden? Misschien, maar wat is er fout met respect voor het verleden? Tijdens de periode-De Vries vond men een clubblad niet meer van deze tijd, maar daar ben ik het, en met mij heel wat van onze fans, niet mee eens. Ik hoor inderdaad ook van heel wat fans dat ze halsreikend uitkijken naar de revival van dé Sportinger.

En hier is hij dan. Vorig jaar werd de traditie al opgestart, maar dan viel de motor helaas stil. Beschouw het als een van de groeipijnen van de club. Zo zijn er nog. De extra-sportieve organisatie staat nog niet volledig op punt en ook sportief is er zeker ruimte voor verbetering. Het coronaverhaal deed daar natuurlijk geen deugd aan. Maar ik wil niet te negatief zijn. Als bestuur betalen we nog altijd leergeld, maar ik durf te zeggen dat we snel bijleren.

We hebben bovendien nog een troef die vele andere ploegen uit onze reeks niet hebben: onze achterban, ons menselijk kapitaal. De voorbije maanden stonden jullie als een blok achter het team, ook toen de resultaten tegenvielen. Ik wil jullie daarvoor bedanken, jullie zijn het echte kloppende hart van onze club.

Maar dat ontslaat ons niet van de plicht om vol overtuiging verder te werken aan de toekomst van KSC Lokeren - Temse. De jeugdopleiding op de beide sites loopt steeds vlotter, ons vrouwenteam voelt zich steeds meer aanvaard, er is onze B-ploeg, het feit dat de sponsors ook weer toekomst zien in wat hier leeft en beweegt. Dat sterkt ons in de overtuiging dat we verder moeten blijven werken aan onze gemeenschappelijke droom. Dromen zijn nu eenmaal het resultaat van heel veel werk. Maar de steun die wij daarbij van jullie mogen ondervinden, geeft ons kracht om op de ingeslagen weg door te gaan. De Sportinger is een van de tekenen dat het de juiste kant uitgaat met de club. Ik wens jullie veel leesplezier met het extra dikke nummer en hoop jullie te mogen blijven ontmoeten in het Daknamstadion.

Jullie voorzitter,

Hans Van Duysen

voorzitter KSC Lokeren - Temse

Hans

Vermeiren

“Ik hoop op mijn vijfde promotie.”

Simon Vermeiren

Simon Vermeiren

Als kind begon hij met voetballen bij Kessel-Lo. Al snel bleek Leuvenaar Simon Vermeiren (30) een beloftevolle speler te zijn. Zo belandde hij op jonge leeftijd bij Sint-Truiden, om vervolgens via Westerlo bij de beloften van KV Mechelen terecht te komen. In zijn voetbalcarrière behaalde hij heel wat hoogtepunten. Iets wat hij nu bij Lokeren - Temse ook hoopt verder te zetten.

• Brent Saey •

Simon, waarom de keuze voor Sporting Lokeren - Temse?

“Ik ben verschillende keren gecontacteerd geweest om naar Lokeren - Temse te komen. In het begin heb ik de boot afgehouden. Er waren verschillende clubs uit eerste amateur geïnteresseerd in mij. Ik zat op dat moment bij Lierse Kempenzonen in 1B. Daar had ik helaas een lange blessure aan mijn achillespees, dus wist ik niet zo goed wat er met mij ging gebeuren. Daarom heb ik toch besloten om te praten met Steven De Proost. Ik vond Lokeren - Temse wel een mooie club, maar dat was twee reeksen lager dan het niveau waar ik speelde. Na mijn gesprek vroeg ik even bedenktijd, en drie uur later liet ik weten dat het in orde was.”

Je gelooft dus wel in het nieuwe verhaal van de club?

“Ik hoor veel mensen zeggen dat ik de clubs er wel weet uit te kiezen. Ik heb altijd gekozen voor ploegen die kampioen wilden spelen. Of dat een bewuste of onbewuste keuze is, kan ik eigenlijk niet meteen zeggen. Ik ben

een speler die niet graag op de bank zit en belangrijk wil zijn voor een groep. In dat opzicht heb ik altijd wel mooie keuzes gemaakt in mijn carrière. Ik hoop dat ik hier op Daknam ook mooie dingen mag meemaken. Eerst dacht ik: Lokeren is best wel ver, maar na een goed gesprek en een bezoek aan Daknam voelde ik de ambitie en wist ik: dit wordt mijn nieuwe club. Lokeren is een eerste klasse-club en die moet gewoon terug naar waar het thuishoort.”

Je kon enkele keren mee promoveren naar 1B, maar toch verkoos je andere clubs. Waarom precies?

“Ik heb bij verschillende clubs kampioen gespeeld. Daar mocht ik telkens meegaan naar 1B omdat ik nog een contract had lopen. Ik heb dat uiteindelijk nooit gedaan omdat ik op dat moment aanvoelde dat ik misschien niet de eerste keuze zou zijn als spits. De coaches daar zeiden mij dat er nog spitsen zouden bijkomen en ik dus concurrentie ging krijgen. Dat zag ik niet zitten, dus heb ik altijd voor ploegen gekozen waar de trainer volledig achter mij stond en waar ik belangrijk kon zijn. Ik had de kans om prof te zijn in 1B en dan kan je zeggen dat je profvoetballer bent. Ik speelde liever een reeks lager bij clubs waar ik effectief mocht spelen en we vaak konden winnen. Ik hoop hier bij Lokeren mijn vijfde promotie mee te maken.”

Vorig jaar raakte je zwaar geblesseerd, hoe kwam dat?

“Door het faillissement van Moeskroen promoveerde Lierse Kempenzonen twee jaar geleden als tweede in de stand toch naar 1B. De kern was daarop totaal niet voorbereid. Ik had voor de start van het nieuwe seizoen vorig jaar al wat last van mijn achillespees. Toch deed ik gewoon verder om het tekort

aan spelers op te vangen. Ik wilde ook absoluut in de selectie opgenomen worden voor die eerste wedstrijd. Helaas heb ik tijdens die match een scheur in mijn kuit gekregen. Met die blessure heb ik zes maand gesukkeld. De laatste tien wedstrijden kwam ik pas opnieuw in de selectie. Na dat seizoen sprak het bestuur mij aan en zei dat ik wel mocht blijven, maar dat het in een opvullende functie zal zijn. Daar had ik geen zin in, dus trok ik na drie jaar Lierse Kempenzonen de deur achter mij dicht.”

“Als mensen kritiek hebben op mij ... trek ik mij daar niets van aan.”

Simon Vermeiren

Alle lagere competities werden vorig jaar stilgelegd door corona, maar jij kon toch verder voetballen?

“Het profvoetbal is vorig jaar nooit definitief stilgelegd door corona. Dat is mijn geluk geweest. Had ik na die blessure een jaar stilgelegd dan weet ik niet hoe dat was afgelopen. Nu kon ik altijd blijven trainen. Daardoor ben ik goed door mijn blessure heen gekomen. Ik heb de laatste vier maanden van de competitie gewoon kunnen voetballen. Dat werpt nu zijn vruchten af want ik ben hier op Lokeren - Temse aangekomen met niks van fysieke achterstand. Een geluk bij een ongeluk noemen ze dat.”

Er zijn, net zoals jij, heel wat nieuwe spelers bij Lokeren - Temse. Voelde je meteen die klik in de groep?

“Ik denk dat wij een hele goede groep hebben. Er zit geen enkel ‘speciaal geval’ tussen, als ik het zo mag zeggen. Iedereen speelt voor hetzelfde doel. Er is een mooie mix van jonge en ervaren spelers, al dan niet uit de buurt van Lokeren of Temse. Dat creëert wel meteen een goede sfeer waardoor het snel klikt met elkaar. Ik voelde mij meteen goed in deze groep.”

Bij ambitie komt natuurlijk wel wat druk kijken. Hoe ga jij daarmee om?

“Ikzelf heb daar niet echt last van. Ik ben gewoon om te spelen onder druk. Bij Beerschot speelden we thuis gemiddeld voor zesduizend supporters of meer. Als mensen na een verloren wedstrijd kritiek hebben op mij, trek ik mij daar niets van aan. Het enige doel dat ik wil bereiken, is elke wedstrijd winnen. Al moet ik daarvoor een kilometer extra lopen. Voor sommige jongens kan die druk wel verlamdend werken. In het begin van het seizoen konden we onze eerste vier wedstrijden winnen. Dan denk je dat je vertrokken bent. Plots merk je dat veel ploegen anders tegen ons komen spelen. De tegenstanders beginnen meer in een blok te spelen. Wanneer dan tactisch bijgestuurd wordt, merk je wel wat paniek bij sommige jongens. Niemand wil graag verliezen, en zeker niet met de talrijke supporters die steeds trouw op post zijn. Ik ben ervan overtuigd dat we een goede spelerskern hebben en op het einde van de rit wordt inzet en kwaliteit altijd beloond.”

Wat was jouw eerste algemene indruk hier op de club?

“Ik moet eerlijk toegeven dat mijn verwachtingen meer dan ingelost zijn toen ik de club leerde kennen. Zoals ik

wel al wist, voldoet de accommodatie aan de normen van het hoogste nationale niveau. Ik was vooral aangenaam verrast door de hele organisatie achter de club. Er is toch wel een brede professionele omkadering aanwezig. We zijn, denk ik, één van de enige clubs op dit niveau waar we met hartslagmeters trainen en spelen. Ik had op voorhand wel verwacht dat de begeleiding in orde zou zijn, maar dat het zo professioneel zou opgevolgd worden, overtreft echt wel het idee dat ik had. Je voelt aan alles en iedereen binnen de club dat de wil er is om de club opnieuw te laten groeien.”

Je hebt bij verschillende clubs maar één of twee jaar gespeeld, pas jij jou dan snel aan?

“Ik denk dat ik het snel goed met mensen

kan vinden. Ik vind niet van mijzelf dat ik de vreemdste persoon ben of zo. Mij aanpassen is bij elke club toch goed gelukt. Het feit dat ik soms maar één jaar bij een club bleef, is omdat we meteen kampioen speelden. Ik verkoos liever om te spelen dan het seizoen nadien vaak op de bank te moeten zitten.”

Aan welke club heb je de mooiste herinneringen?

“Dat is altijd een moeilijke vraag, vind ik. Het kampioenschap van OH Leuven van tweede naar eerste klasse is mij toch bijgebleven. Dat was een waanzinnige ervaring. Door een dubbele beenbreuk heb ik enkel in het begin en op het einde van dat seizoen gespeeld. Toch vond ik dat een heel mooi seizoen, zeker omdat het in mijn eigen thuisstad Leuven was. Ook de titel met Beerschot

in eerste amateur was schitterend. In de eindronde op Dessel scoorde ik twee keer. Uiteindelijk wonnen we die met 0-3 en zo werden we kampioen. De fans liepen toen gewoon het veld op. De laatste wedstrijd thuis speelden we ook nog eens voor tienduizend supporters. Zo'n ervaringen blijven je altijd bij natuurlijk. Beerschot zat toen in een goede flow. Dat was één groot feest, en dat hoop ik hier in Lokeren opnieuw te beleven.”

“Het is fantastisch dat de supporters wekelijks zo talrijk aanwezig zijn. Dat geeft een enorme boost.”

Simon Vermeiren

Welke sportieve doelen wil je nog bereiken?

“Mijn eerste doel is om de titel met Lokeren - Temse te behalen in tweede amateur. Dat is echt belangrijk voor mij. Mocht het dan binnen de vijf jaar lukken om opnieuw te promoveren naar 1B sluit ik dat niveau ook niet uit. Ik denk dat ik binnen deze club nog wel iets kan betekenen in die reeks. Had je mij diezelfde vraag vorig jaar gesteld, dan had ik

er misschien anders over gedacht. Nu is mijn blessure helemaal achter de rug. Dus als de kans zich voordoet om te mogen spelen met Lokeren - Temse in 1B, dan zal ik daar graag op ingaan. Voetballend krijg je daar ook meer ruimte op het veld, tegenover de reeks waar we nu in spelen.”

Je bent ondertussen een dertiger. Denk je soms al aan stoppen met voetballen?

“Zolang ik het fysiek aankan, blijf ik zeker spelen. Met mijn afscheid ben ik nog niet echt bezig. Ik voel mij hier momenteel heel goed op de club. Dat is voor mij het belangrijkste. Ik weet natuurlijk niet waar ik over enkele jaren zal staan. Ik heb al verschillende grote blessures meegemaakt. Altijd ben ik teruggekomen door hard te werken. Ik zal dat ook de komende jaren nog doen. Ik stop pas als ik het echt niet meer kan opbrengen. Ik sluit ook niet uit dat ik hier misschien over vijf jaar nog speel als ik de kans krijg.”

Wat wil je nog kwijt aan de supporters?

“Eerst en vooral vind ik het fantastisch dat de supporters wekelijks zo talkrijk aanwezig zijn. Dat geeft wel een enorme boost. Daarvoor wil ik hen ook bedanken. Het zal dit seizoen niet altijd van een leien dakje lopen. Veel ploegen zullen het ons lastig komen maken omwille van de status van onze club. Ook bij die mindere momenten zullen wij de steun van de fans nodig hebben. In deze reeks is alles mogelijk. We hebben verschillende kansen om te promoveren dankzij de periodetitels. Ook al spelen we niet kampioen, dan kunnen we nog altijd een gooi doen naar een van de periodetitels om te promoveren. Daar zullen we als spelersgroep in ieder geval alles voor doen.”

BMW Bilia Verstraeten

BMW Verstraeten was altijd al een begrip in de streek en nu de concessie een extra toevoeging in de naam kreeg en men spreekt over BMW Bilia Verstraeten, zal dat allerminst veranderen. Trouwens, sinds niet al te lange tijd is een van de sterkste autoverdelers uit de wijde regio nu ook een sterke en ondersteunende partner van onze club. Voldoende reden om hen wat beter te leren kennen, vonden wij. Wij konden kennismaken met Bernard De Riemacker, sales en marketingmanager. Hij praat ons bij over de naamsverandering, de evoluerende automarkt en ja, ook over voetbal.

• Herman Van de Putte •

“Voetbal, een passie van velen, gebracht door een club met traditie en ambitie. Dat bracht ons op Daknam.”

Bernard De Riemacker

Wat is het verschil tussen BMW Verstraeten vroeger en BMW Bilia Verstraeten?

“De familie Verstraeten was sinds jaar en dag de meest gekende verdeler van BMW uit de streek. Toen kreeg de familie een overnameaanbod van Bilia en de familie Verstraeten besloot daarop in te gaan. Zij zorgden meteen voor de continuïteit van hun levenswerk. Want Bilia is inderdaad een sterk en beursgenoteerd Zweeds bedrijf dat zich profileert in de verkoop van auto's, vooral in de premium klasse. Ze hebben momenteel zo'n 150 concessies in hun bezit, vooral in Scandinavië maar dus ook hier in Lochristi en nog enkele vestigingen in Luxemburg en in het Groothertogdom Luxemburg. Toch beschikken we als individuele concessiehouder nog

altijd over een ruime mate van autonomie. Het bedrijf hanteert natuurlijk wel een aantal basisafspraken en natuurlijk rapporteren we op heel regelmatige tijdstippen aan de hoofdzetel. Maar toch is er nog ruimte voor persoonlijke invulling en lokale accenten.”

En Lochristi is een aanwinst voor Bilia?

“Ik mag met een gerust hart zeggen dat dit zo is. Dat blijkt ook uit de transformatie die we hebben ondergaan. Eerst verlieten we onze stek in Wachtebeke en vestigden we ons in Lochristi. We hebben hier twee afzonderlijke, spiksplinternieuwe inplantingen: een voor BMW 'nieuwe wagens' en een voor BMW premium selection, de betere tweedehandswagens zeg maar. Die

twee bevinden zich vlak naast elkaar en er is natuurlijk een nauwe samenwerking. Daarnaast hebben we nog een derde, kleinere vestiging; in Sint-Denijs-Westrem bieden we mensen een heel ruime keuze aan van Mini. In alle drie de vestigingen samen zijn we goed voor zo'n 70-tal personeelsleden. Niet niks voor wat in de volksmond nog altijd gemakshalve 'garages' worden genoemd."

Jij bent sales- en marketingmanager, wat houdt dat precies in?

"Eerst en vooral stuur ik het verkoopsteam aan, zowel onze toonzaalverkopers als de fleetverkopers. Anderzijds moet ik ook zorgen voor de algemene zichtbaarheid van ons bedrijf. Wij organiseren tal van evenementen die mensen direct of indirect laten kennismaken met BMW of Mini, al naar gelang. We proberen minstens één keer per maand een evenement te organiseren dat verschillende vormen kan aannemen. Naast de voor de hand liggende

presentaties van nieuwe modellen nodigen we soms ook wel eens een spreker met faam uit, we hebben al een keer een veiling georganiseerd in onze toonzalen waar bijvoorbeeld zelfs een Panamarenko te koop werd aangeboden. Daarnaast zijn er degustaties, voormiddagrecitals met bekende uitvoerders ... Allemaal evenementen met toch een zekere standing. Mensen komen daar graag op af en leren ons en onze producten zo informeel kennen. Maar we gaan ook op verplaatsing; we bieden onze eregasten een VIP-arrangement aan op de Lokerse Feesten bijvoorbeeld, op de Gentse Zesdaagse, op de golfclub van Oudenaarde, maar dus straks ook bij Lokeren - Temse. Dat wordt een avondje voetbal met alles erop en eraan."

Corona, een moeilijke tijd voor veel mensen en bedrijven. Ook voor de autoverkoop zwaar?

"Ik hoop dat het niet hautain klinkt, maar nee, niet voor ons. We hebben het beste jaar

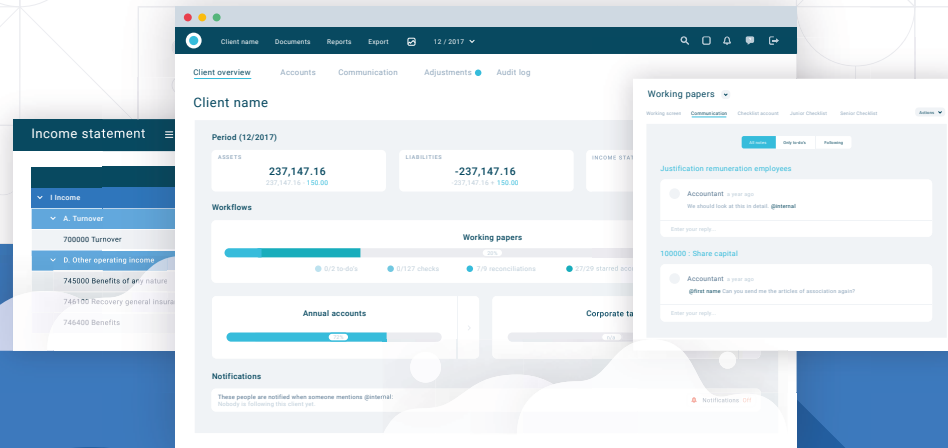

S silverfin

connected accounting

Het cloudplatform voor de succesvolle accountant van vandaag én morgen.

Realtime data. Geautomatiseerde reporting. Focus op samenwerking. De juiste toolkit om nieuwe adviesverlening te ontwikkelen.

www.silverfin.com

sinds lang achter de rug. Dat hebben we vooral te danken aan onze fleet. De verkoop van bedrijfswagens nam en neemt nog altijd een bijzonder hoge vlucht. Maar ook op de privémarkt doen we het uitstekend. Zo werd BMW de best verkochte wagen, zowel op het vlak van bedrijfswagens als van privéwagens. Een prestatie die ons heel tevreden stemt. Wij mogen dus niet klagen.”

Is er een verklaring voor dat succes?

“Ik zie er eigenlijk twee. Enerzijds is er de algemene tendens dat mensen naar het luxesegment gaan, er is een groeiende belangstelling in de samenleving voor kwaliteitsproducten. Ook op het vlak van wagens. Anderzijds is er het product BMW zelf. Dat maakt nog altijd iets los bij mensen, steeds meer zelfs. Er is niet alleen de naam en de kwaliteit, er is ook de traditie, de ‘Deutsche Gründlichkeit’, de heel eigen lijn, het logo. Kortom: de herkenbaarheid. Wij zijn een iconisch product. Wij veranderen niet om de haverklap de naam van modellen. Die blijven dezelfde, De 5-reeks is de 5-reeks, al is het product natuurlijk niet meer hetzelfde als dat van een paar jaar geleden. De innovatie deed zijn intrede, doet dat in steeds grotere mate zelfs, maar BMW vindt het niet nodig om daar telkens een andere naam aan te verbinden. Als je het mij vraagt: een juiste keuze. Wij bieden stabiliteit in een wereld die bol staat van instabiliteit, zo je wil.”

De auto-industrie staat voor nogal wat uitdagingen ...

“Ik zit nog niet zo lang in deze wereld, maar ik heb al zoveel zien veranderen. Neem nu de aandrijvingsbron: eerst dwong men de klanten te kiezen tussen benzine en diesel, dan tussen benzine en hybride, dan tussen hybride en elektrisch. Het hield en houdt niet op. Straks doet waterstof misschien wel zijn in-

trede. Dat neemt wel allemaal zijn tijd, maar het gaat toch snel. Ook de verkoop lijkt te gaan veranderen. Een beperkt aantal merken wil auto's online gaan verkopen. Sommigen willen dat zelfs exclusief op die manier doen, maar dat zal wel niet zo een vaart lopen, schat ik. Mensen beslissen vrij snel om een paar schoenen of lenzen online te kopen, reizen misschien ook, kleren ... Maar een product van de prijsgrootte van een auto? Daar geloof ik minder in. Mensen willen het product niet alleen zien, maar ook voelen, uitproberen, willen in de watten gelegd worden door de verkoper, willen het geluksgevoel ervaren als ze de sleutels overhandigd krijgen. Een auto kopen is niet minder dan een beleving. Hierin lijkt een auto kopen heel erg op het kijken naar voetbal. Natuurlijk kan je voetbal zien op televisie, met omkadering, herhalingen, verschillende standpunten en ga zo maar door. Maar weegt dat op tegen de ervaring van er echt bij te zijn in het stadion, de geur van het gras, de pure emoties? Neen. Zoals mensen nog altijd naar een voetbalwedstrijd willen

gaan, zo willen ze ook in de toonzaal hun nieuwe auto komen ontdekken. Maar dat de digitalisering in de nabije toekomst een grotere rol zal gaan spelen, dat klopt wel.”

Je praat vol passie over auto's, altijd al een liefhebber geweest van motorengeweld?

“Eigenlijk wel, ja. Al mijn hele leven ben ik een liefhebber van mooie auto's en moto's, van de kracht, de geuren en de geluiden van de motoren. En geloof het of niet: altijd vooral een fan geweest van BMW, die herkenbare lijn, die standing, dat sprak me altijd aan. Ik noem mezelf een realistische autoliefhebber: ik hou van sportieve auto's, maar wel met een zekere klasse, met voldoende comfort.

Toch is het leven natuurlijk meer dan auto's. Ik heb best ook nog wel andere interesses, hoor. Neem nu muziek. Als puber luisterde ik hoofdzakelijk naar hardrock, genre Metallica, ACDC ... Via mijn vroegere job bij Mediahuis ben ik ook in de organisatie gerold van Alcatraz, een jaarlijks hardrock- en metalfestival in Kortrijk. Ik ben er verantwoordelijke voor de mediacampagne, ben er de persverant-

woordelijke en woordvoerder. Met enige trots mogen we zeggen dat wij in 2021 één van de weinige grotere festivals waren die ondanks corona konden doorgaan. Muziek, en dan vooral de zogezegd 'hardere' soort, is mijn lang leven. Het verbindt mensen. Het cliché zegt dat het vooral een ruig publiek aantrekt, maar dat oogt alleen maar zo. Je zou eens moeten weten hoeveel professoren, bedrijfsleiders, arbeiders, artsen ... schouder aan schouder genieten van de muziek. Ook hier gaat de vergelijking met de voetbalwereld in ruime mate op. Ook daar vind je alle soorten van mensen verbonden door één passie. Dat is ook wat ons bij Lokeren - Temse bracht. Voetbal, een passie van velen, gebracht door een club met traditie, met ambitie. Een grote club die het nu tijdelijk wat moeilijker heeft, maar die ook op zijn grootste succesmomenten zijn eenvoud heeft weten te bewaren. Dat is iets wat me aanspreekt in mijn beroepsleven en in mijn privéleven. Als wij ook maar een klein steuntje in de rug kunnen betekenen voor deze club, zullen we het niet laten.”

..

Urbain Spaenhoven

Klaar voor de uitdaging

Een kwartiertje voor het afgesproken tijdstip komt Urbain Spaenhoven de Voetbalstraat binnengewandeld. Zijn onafscheidelijke sjaal rond de hals, een pak aantekeningen onder de arm. De geschreven weerslag van lange analyses van zijn kersverse club, zal naderhand blijken. Pas aangesteld als nieuwe sportief verantwoordelijke, maar nu al beslagen genoeg om ons te woord te staan.

• Herman Van de Putte •

Laten we meteen de olifant in de kamer benoemen. Op sociale media was er veel te doen rond jouw ontslag bij Tienen en het snelle tekenen bij onze club.

“Dat is me natuurlijk niet ontgaan. Maar heel veel aandacht wil ik er niet aan schenken. De feiten zijn de feiten. Kijk maar na: op zeventien jaar tijd heb ik drie ploegen onder mijn hoede gehad. Het prototype van een jobhopper ben ik dus alvast niet. De waarheid is: ik heb een inschattingsfout gemaakt. Niet in de keuze voor KVK Tienen, dat is een club waar ik goed werk had kunnen verrichten. Maar ik heb de praktische consequenties van mijn keuze onderschat. Kijk, ik heb een zoon van 39 jaar die een hersenverlamming heeft. Hij heeft mijn carrière voor een stuk bepaald. Ik ging altijd voor ploegen dicht bij huis om voor hem te kunnen zorgen, ga maar na: Rupel Boom,

“De titel wordt niet ergens in december toegekend, maar wel in mei.”

Urbain Spaenhoven

Beerschot-Wilrijk, Lierse Kempenzonen ... Toen de competitie door corona werd stilgelegd, ging ik op geen enkel aanbod in, mijn zoon moest thuis worden opgevangen. Dit seizoen kon er dus wel weer gevoetbald worden en Tienen klopte bij mij aan. Een goed voorstel, mijn neefje speelde er bovendien. Ik wist wel dat er op Stayen zou worden gespeeld, maar later bleek dat er daar ook getraind moest worden. En dat ten vroegste na 20 uur! Dan was ik pas tegen twaalfen thuis. Al na één week wist ik: dit komt niet goed. Ik heb dat in een open gesprek aan de voorzitter toegegeven en we gingen uit elkaar. En dan was er snel het aanbod van Lokeren - Temse, dat kan ik niet ontkennen.”

“Sommigen spreken over het oude en het nieuwe Lokeren als een trainerskerkhof.”

Urbain Spaenhoven

Was je onmiddellijk gecharmeerd door die belangstelling uit het Waasland?

“Oprecht wel. Omdat het zo goed aansluit bij mijn gelopen parcours. Ik trainde Rupel Boom, Beerschot-Wilrijk, Lierse Kempenzonen. Nu komt daar dus Lokeren - Temse bij. De vergelijkingen liggen voor het oprapen:

fusieclubs, traditieclubs, grote aanhang, steile ambities ... Ik denk dat ik de knowhow en de ervaring heb om met dit soort projecten om te gaan. Nu ga ik niet beweren dat succes verzekerd is. Ik beseft dat de uitdaging hier heel groot is. Ik heb ook mijn huiswerk gemaakt, sommigen spreken over het oude en het nieuwe Lokeren als een trainerskerkhof. De fusieclub is al aan de vierde trainer toe, dat beseft ik ook wel. Dat heeft zo zijn gevolgen. Elk van mijn voorgangers had zijn eigen manier van spelen, wou spelers die in die visie pasten. Ik kom hier nu en moet werken met wat ik voorhanden heb. Pas in een latere instantie kan ik zelf eventueel nieuwe profielen toevoegen. Gemakkelijk wordt het dus niet, maar ik ga de uitdaging niet uit de weg.”

© Torben Andriant

Wat sterkt je in de overtuiging dat je toch goed werk kan leveren?

“Ik heb deze morgen ruim vier uur beelden van dit seizoen bekeken, ik heb de neerslag van mijn analyse hier bij me. Wat ik zag? Enerzijds een ploeg die altijd wel ergens wou winnen, maar die in eerste instantie vooral niet wou verliezen. Vaak zag ik twee facetten van de ploeg: met schrik tot ze achter kwamen, dan toch niet onverdienstelijke pogingen om dominant voetbal te spelen. Of de groep daar genoeg voor is gewapend? Of de groep evenwichtig genoeg is samengesteld? Ik ben daar niet zo zeker van. Maar feit is: er is voldoende kwaliteit om er meer uit te halen dan tot nu toe is gebeurd. Ik denk dat ik daar een toegevoegde waarde kan beteke-

nen. Ik ken het amateurvoetbal, ik speelde met Rupel Boom precies in deze reeks kampioenen. Ik ken dus Oudenaarde, Petegem, Zwevezele, Ninove, noem maar op. En geloof me: dat amateurvoetbal is iets apart. Ik ben ervan overtuigd dat heel wat profclubs het niet onder de markt zouden hebben als ze week in week uit tegen dergelijke clubs zouden moeten spelen.”

Die toegevoegde waarde, verklaar je nader ...

“Ten eerste: ik wil winnen. Dat is dus niet hetzelfde als “ik wil zeker niet verliezen”. Ten tweede: ik heb mijn eigen systeem. Dat is inmiddels al lang geen geheim meer. Ik ga uit van een 4-2-2-2. Ik heb dat niet uitgevonden, hè, maar ik heb het me wel heel eigen gemaakt. Ook grote landen en ploegen hanteren het systeem: veel Braziliaanse teams, Anderlecht probeert het vaak, Blesin met Oostende ... Het is een systeem dat uitgaat van eigen sterkte, waarbij je resoluut kiest voor dominant voetbal. Ik denk vaak in koppels. Er moet een connectie zijn tussen die koppels, ze moeten voor elkaar door het vuur gaan. Het ‘nadeel’ van een dergelijk systeem is wel dat het de nodige tijd vergt om het erin te slijpen. En daar rijpt nu vooreerst het schoentje. Die tijd is er te weinig. ‘Gelukkig’ werd de match op Ronse uitgesteld en nadien ook nog eens Zelzate, maar dat betekent dat er nu een bijzonder zware periode komt met vier wedstrijden op elf dagen. Dat is te veel. Dat kan je vragen van profs, maar niet van mensen die overdag ook nog moeten gaan werken. Maar goed, het is nu zo. Praktisch gevolg: acht dagen later ben je twaalf punten rijker. Of net niet, natuurlijk ...”

De ambitie, weliswaar onuitgesproken, was promotie ...

“Ik denk niet dat nu nog iemand over de titel

Raes Patricia

55 jaar

SINAAI

JE ALLEREERSTE WEDSTRIJD?

“Aangezien dit ondertussen al meer dan dertig jaar geleden is, herinner ik me dat niet meer.”

HOE BEN JE OP DAKNAM TERECHTGEKOMEN?

“Door de liefde voor mijn man, Kurt, die met zijn vader naar het voetbal ging kijken. Ik ben even niet meer geweest omdat ik wou thuis zijn voor de kinderen, maar ik heb nu de kriebels terug te pakken gekregen.”

HÉT ALLERMOOIESTE VOETBALMOMENT?

“De bekerfinale en dan vooral bij de tweede finale: de viering op de markt in Lokeren.”

WIE IS JOU HET MEEST BIJGEBLEVEN?

“Mary Dieleman, een sterke vrouw die al jaren in ons vast gezelschap vertoeft.”

FAN VAN
Ivan Leko

BESTE NUMMER 10
Ivan Leko

FAVORIETE VOETBALTERM
Penalty

Poppe Davy

44 jaar

BERLARE

JE ALLEREERSTE WEDSTRIJD?

“Dat was op vierjarige leeftijd, maar de tegenstander moet ik schuldig blijven.”

HOE BEN JE OP DAKNAM TERECHTGEKOMEN?

“Door mijn ouders. Zij namen me mee naar Sporting Lokeren.”

HÉT ALLERMOOIESTE VOETBALMOMENT?

“Het doelpunt van Hans Vanaken tegen Hull City.”

WIE IS JOU HET MEEST BIJGEBLEVEN?

“Theo Van Puyenbroeck uit Overmere, beter bekend als ‘het potsken’.”

FAN VAN
Lionel Messi

BESTE NUMMER 10
Ronaldinho

FAVORIETE VOETBALTERM
Techniek

• Tony Van Hove •

De vrouw van ... Jelle Merckx Annemie

Voor dit eerste item van een hele reeks zitten we samen met Annemie Bormans, vriendin van onze keeper Jelle Merckx. We spreken met haar over het leven met een voetballer, hoe het gezin omgaat met het rooster van Jelle en haar eigen job.

• Elien Martens •

Dag Annemie. Wat was jouw eerste indruk over Sporting Lokeren - Temse?

“Toen Jelle thuiskwam met de melding dat er interesse was van Sporting Lokeren - Temse, heb ik eerlijk gezegd wat opzoekwerk verricht. Maar daaruit kreeg ik direct een goed gevoel. Een heel familiale, positieve club.”

Valt de afstand naar het stadion mee voor jullie?

“Het is inderdaad een stukje van ons thuis. Maar als je de sfeer en het stadion ziet, is die afstand om naar de matches te komen voor mij totaal geen probleem. Jelle doet deze afstanden meerdere keren per week maar omdat hij zich echt thuis voelt, gaat hij met veel plezier naar Lokeren. Hij heeft ook een heel goede band met de keeperstrainer.”

Kom je elke keer kijken?

“Bij de thuismatches zorg ik er altijd voor

dat ik ga kijken. Bij de matches op verplaatsing is dit soms moeilijk.”

Jelle is een publieksfavoriet. Wat vind je van onze supporters?

“Hoe de supporters naar Jelle overkomen, is gewoon geweldig! Ik zie Jelle dan ook volledig openbloeien. En kunnen zien dat je partner zich goed voelt met zoveel steun van de supporters, maakt mij alleen maar gelukkig. Ik krijg nog steeds kippenvel als ik de supporters zijn naam hoor scanderen.”

Leeft het voetbal ook bij de rest van het gezin?

“Marie-Hélène is mijn dochter van elf jaar. Zij is in al die jaren Jelle zijn grootste fan. Wanneer ze bij ons is, zal ze altijd meegaan en draagt ze met grote fierheid het truitje met de naam Merckx op. Ze is supertrots op haar pluspapa.”

Wie is ...

Naam

Annemie Bormans

Geboren

07/08/1986

Te

Beringen

Vriendin van

Jelle Merckx

Hobby's

Lezen, Netflix

Heeft Jelle nog een job buiten het voetbal?

“Ja, Jelle werkt 's nachts fulltime als transportplanner bij een transportfirma gelegen te Kruibekke.”

Weegt dat niet zwaar door op jullie gezinsleven?

“Soms wel, maar we wisten dit op voorhand. Door veel te plannen, kunnen we af en toe tijd maken voor de familie én elkaar.”

Heeft Jelle speciale rituelen voor de match?

“Waarschijnlijk zoals elke voetballer heeft Jelle ook zijn gewoontes voor een wedstrijd. De avond voor de match wil hij een rustige avond. De dag van de match maak ik nog een lichte maaltijd. Hij heeft ook een playlist die hij altijd opzet wanneer we bijna aankomen op het voetbal. Op die momenten laten we hem ook met rust.”

Hoe kan je Jelle steunen voor en na een wedstrijd?

“Bij een verlies is er maar één antwoord: hem met rust laten. Dan is hij niet echt te genieten en dan praten we er de dag nadien over. Vóór de wedstrijd stuur ik altijd nog een berichtje om hem wat op te peppen en om hem te laten weten dat wij achter hem staan.”

“Marie-Hélène is super trots op haar pluspapa.”

Annemie Bosmans

Heeft het voetbal een grote invloed op jullie privéleven?

“Ja toch wel, maar dat wist ik op voorhand. Dat had hij mij in het begin van onze relatie ook gezegd. Wanneer hij vrij is, heeft hij tijd voor mij. Anders gaat het voetbal voor. Doordat ik in het onderwijs sta, kunnen we alleen op reis tijdens de schoolvakanties. Dit komt niet altijd uit met de vrije momenten van het voetbal waardoor we niet altijd op reis kunnen. Onze vrienden houden rekening met Jelle zijn kalender waardoor we meestal al verschillende data vastleggen.”

Letten jullie, met een voetballer in huis, op jullie voeding?

“Jelle let wel op zijn eten. Zeker voor de

training of voor een wedstrijd. Soms gebeurt het toch wel eens dat hij niet kan weerstaan aan ongezonde gewoontes.”

Het gezin, jullie jobs, jullie hobby's, het voetbal ... Het lijkt een zware combinatie.

“Met een goede planning lukt veel. Ik bekijk elke week wat er tijdens de week moet gebeuren en daaruit ga ik verder. Eerst kijk ik naar de planning van het voetbal, dan naar de hobby's/school van Marie-Hélène en daarachter komt dan het huishouden. Een doordeweekse dag: zoals eerder vermeld werkt Jelle 's nachts. Hij wordt wakker rond half 4 en vertrekt naar de training om

half 5. Terwijl hij naar de training is, maak ik het eten, dat kan hij dan de volgende dag meenemen. Op die momenten doe ik ook het huishouden. Na de training gaat hij werken. En dit herhaalt zich tijdens weekdagen.”

Waar zien jullie jezelf binnen tien jaar? Wat zou je graag nog bereiken?

“Hopelijk kunnen we dan meer tijd spenderen als gezin. Ik sta volledig achter Jelle zijn keuzes en weet dat hij dit allemaal nu moet doen, maar stiekem kijk ik al uit naar de tijd dat we samen kunnen genieten in ons huisje.”

Garage - Carrosserie

Van Acker

Lochristi-09 355 82 34 - Lokeren-09 342 83 10

Uw erkende Opel verdeler...

makkelijk dichtbij!

www.garagevanacker.be

bij afgifte van deze reclamevoucher € 250 korting bij aankoop van een nieuwe of tweedehandswagen

Wie Lokeren - Temse volgt, heeft misschien wel al gehoord van Adrien Van Hecke (76). Ondertussen is hij meer dan dertig jaar verbonden aan het voetbal in zijn thuisstad Lokeren. In de jaren negentig begon hij als ploegafgevaardigde bij de gewestelijke scholieren van Sporting Lokeren. Ondertussen stapte hij ook mee in het nieuwe verhaal van Lokeren - Temse.

• Brent Saey •

Hoe ben je bij Sporting Lokeren terechtgekomen?

“Ik ben zelf beginnen voetballen bij Standaard Lokeren. Al vrij vlug ben ik daarmee gestopt om te gaan werken op mijn zestien jaar. Later trouwde ik en kreeg een zoon. Die begon zelf te voetballen bij Sporting Lokeren. Toen hij bij de gewestelijke scholieren terecht kwam in de jaren negentig, ben ik van die ploeg afgevaardigde geworden. Daarmee hebben we drie jaar op rij kampioenen gespeeld. Ik ben uiteindelijk tien jaar bij de scholieren gebleven. Ze hadden mij ondertussen ook wel al gevraagd om délégué te worden van de nationale scholieren. Omdat ik vaak op zaterdag moest werken heb ik dat in eerste instantie geweigerd. Op voorhand had ik nooit gedacht dat dit het begin zou zijn van een hele carrière bij Lokeren.”

Even later ga je dan toch een stapje hoger?

Op een gegeven moment viel Rony Leclercq alleen bij de beloften. Toen heeft hij mij gevraagd of ik hem wou helpen. Daar ben ik op ingegaan. Op dat moment moest ik de scholieren en de beloften combineren. Vanaf dan stonden al mijn weekends in het teken van Sporting Lokeren. Op vrijdagavond ging ik met de beloften mee en op zaterdag speelden de nationale scholieren waar ik ondertussen toch ploegafgevaardigde was geworden. Gelukkig ben ik vroeg op pensioen kunnen gaan. Ik heb veel jongens zien passeren die achteraf een carrière hebben gemaakt als profspeler. Ik denk dan aan Killian Overmeire, Jelle Van Damme, Steve de Ridder, Olivier Deschacht, Davy De Beule ... en ga zo maar verder. Via Rony ben ik later

na de tweede bekerfinale in 2014 bij de eerste ploeg beland.

Welke momenten zijn je het meeste bijgebleven?

“Ik heb veel mooie toernooien meegemaakt met de scholieren. Zo mocht ik vijf jaar lang mee naar Ierland. Daar hebben we ooit een halve finale gespeeld. Helaas hebben we die verloren. Op datzelfde toernooi zijn we een ander jaar zevende geëindigd. Ook Geert Dirinck was daar toen bij. We verloren toen met penalty's van de nationale scholierenploeg van Ierland.”

Waren er ook minder leuke periodes in al die jaren?

“Het ergste vond ik het overlijden van Gregory Mertens. Ik was toen mee naar Genk voor die beloftenwedstrijd. Dat beeld hoe hij daar plots in elkaar zakte, staat op mijn netvlies gebrand. Na dat voorval zijn veel tranen gevallen. Toen wij terug aankwamen op de club werden wij meteen opgevangen. De keren dat ik daarna opnieuw in het stadion van Genk was, zag ik dat beeld steeds opnieuw voor mij. Als je zolang met elkaar hebt gewerkt, zijn dat vrienden die wegvallen. Een tweede dieptepunt was voor mij het faillissement van de club. Vooral voor die jeugdspelers vond ik dat verschrikkelijk. Wij hadden een van de beste jeugdwerkingen van België. Het deed pijn om te zien dat alles op zo'n korte tijd was opgedoekt. Als je eens bedenkt hoeveel vrijwilligers daar de beste jaren van hun leven hebben geïnvesteerd in die jeugdwerking, kan ik alleen maar triestig zijn.”

Je hebt niet getwijfeld om mee te stappen in het nieuw verhaal van Lokeren - Temse?

“Nee, ik heb daar nooit aan getwijfeld. Ik doe

dit hier graag. Het is wel anders natuurlijk. Ik was gewoon van naar al die eersteklasseclubs mee te gaan. Die clubs kende ik allemaal. Nu is dat iets anders. Op veel terreinen ben ik nog nooit geweest. Het is wel fijn dat ik daar soms nog spelers tegenkom die ooit bij mij bij de scholieren hebben gespeeld.”

Wat is je mooiste anekdote?

“Ik herinner me nog dat we voor de jeugd ooit een mosselsouper hebben georganiseerd in de Spoele in Lokeren. Dat was een gezellige avond. Nadat alles was opgeruimd, ben ik samen met onder andere de vader van Tjörven De Brul in een tent gekropen. Daar hebben we overnacht. Op dat moment hebben we ons zo hard geamuseerd. Dat is niet te beschrijven. In deze tijd zou zo iets niet meer mogelijk zijn, denk ik.”

Denk je soms aan stoppen?

“Ik heb het ooit al overwogen, maar uiteindelijk is dit mijn lang leven. Ik zou al ziek moeten worden, wil ik stoppen. Ik ben nu gepensioneerd. Het voetbal is voor mij een leuke bezigheid. Daarnaast ga ik ook nog vissen. Dat is iets wat mij tot rust brengt. Dan denk je aan niets anders dan aan je dobber. Ik denk ook dat, als ik stop, het niet eenvoudig is om jonge mensen warm te maken om ploegafgevaardigde te worden. Mensen hebben het tegenwoordig zo druk met allerlei dingen. Als ze dan in het weekend vrij zijn, willen ze misschien wel andere dingen doen dan naar alle wedstrijden meegaan. Los daarvan hoop ik hier op Daknam zelf nog lang te mogen en kunnen doorgaan. Je krijgt hier zoveel respect en vriendschap van alle spelers. Dat is zo mooi. Alleen daarvoor al wil ik dit blijven doen.”

••

De revalidatie van **Niels** Elewaut

Niels Elewaut, zoon van Filip, ooit speler bij de succesvolle UEFA Junioren-lichting van Sporting Lokeren met onder andere Dimitri M'Buyu en Didier Verheuge, vertelt over zijn verleden bij Sporting én zijn revalidatie.

• Peter Laureys •

Niels, je hebt een Sportingverleden?

“Ja, de appel viel niet ver van de boom en ik trad in de Lokerse voetbalsporen van mijn vader. Ik speelde destijds onder coach Geert Dirinck bij de U17, een zeer goede ploeg. Redelijk frêle als ik toen was, verkaste ik wegens te weinig speelminuten en met een wrang gevoel naar Standard Wetteren, toen tweede klasse. Daar verzamelde ik als jonge gast wél voldoende speelminuten om als basis-speler beschouwd te worden, maar ook om in het vizier te komen van het ambitieuze RC Gent, toen gepromoveerd van vierde naar derde klasse. Bij de burens uit Gent werd ik een spelbepalende speler met hoog scoringsvermogen. Het eerste jaar van Lokeren – Temse in tweede nationale

“Het seizoen is nog lang, dus er kan nog veel gebeuren.”

Niels Elewaut

werd ik al door hen gecontacteerd, maar ik lag nog onder contract. Dit jaar kon ik eindelijk de overgang maken naar de club van mijn hart, met de bedoeling om de ploeg zo snel mogelijk richting titel te helpen.”

Maar in jouw eerste wedstrijd had je direct ‘prijs’?

“Ja, in de 16de minuut, kruisband gescheurd. Vraag me niet hoe het gekomen is, ik weet het niet. Op een fractie van een seconde gebeurt zoets en ik wist direct hoe laat het was. Zuur, maar zulke zaken je nu eenmaal tegenkomen. Tot hiertoe was ik altijd gespaard gebleven van blessures en dan dit. Tot dan miste ik hooguit een paar wedstrijden per seizoen, meestal door een ‘gele kaarten-schorsing’. Mijn laatste seizoen bij Racing Gent speelde ik 30 van de 32 wedstrijden.”

Waar ben je geopereerd?

“In Gent, binnen de week na het ongeval.”

“Ik heb een maand de tijd ... ‘return to play’ heet dat dan in kinesistentaal”

Niels Elewaut

En hoe verloopt je revalidatie ondertussen?

“Binnen de week kreeg ik kine aan huis en daarna werkte ik verder bij ToPP, waar onder andere Jan Van Damme aan verbonden is. Door mijn blessure was ik niet in de mogelijkheid om te gaan werken, waardoor ik eigenlijk drie maand kon revalideren als een echte prof. In het begin was het stappen met krukken en een brace. Vanaf week twee mochten de krukken weg en diende ik enkel de brace aan te houden. Maar sowieso, vanaf dag twee moet je mobiliseren: strekken en plooiën tot de pijngrens. Dit duurde toch wel enkele weken. Daarna volgde spieropbouw, want na zes weken is die spier maar de helft meer van zijn normale omvang.”

Ondertussen werk je terug. Lukt de combinatie werk-revalideren een beetje?

“Dat lukt best: ik stop om 16 uur met werken en kan me dan volledig storten op mijn herstel. Ofwel ga ik om 16.30 uur naar de kine, ofwel kom ik naar de club. Perfect combineerbaar eigenlijk.”

Ben je het nog niet beu?

“Mentaal is het nu toch de moeilijkste

periode (december '21, n.v.d.r.) want je hebt het gevoel dat je alles kan, maar je mag nog niet. Je kán eigenlijk ook niet, ook al denk je van wel. Ik wil meer, maar mag niet. In december moet ik daarom nog individueel trainen, weliswaar terug op het veld, maar met sportschoenen, geen voetbalschoenen. Hierdoor vermijd ik dat ik met mijn studs gevaarlijke bewegingen zou kunnen maken. En vanaf januari mag ik weer met de groepstrainingen aanpakken.”

Fysiek ben je dus in orde. Het zal hem na nieuwjaar op matchritme aankomen?

“Ja, fysiek ben ik zeker in orde na dat harde werken. Ik ben al maanden aan het lopen. Wanneer ik in januari begin mee te trainen heb ik een maand de tijd om ‘wedstrijdklaar’ te geraken. ‘Return to play’ heet dat dan in kinesistentaal.”

Wanneer hoop je je eerste wedstrijd te spelen?

“Mijn doel is 19 februari: de derby tegen mijn ex-ploeg, op Racing Gent. Hout vasthouden dat de revalidatie verder vlot mag verlopen zodat ik dat target haal.”

Waar denk je dat onze ploeg nog kan eindigen dit seizoen?

“Ik denk dat we nog steeds kampioen kunnen spelen. Als we de inhaalwedstrijden kunnen winnen en de onderlinge duels tegen Ninove en Zwevezele tot een goed einde kunnen brengen, is er nog veel mogelijk! Het seizoen is nog lang, dus er kan nog veel gebeuren. Het moet onze ambitie blijven want daarvoor ben ik naar hier gekomen!”

Merci Niels! We hopen met je mee!

Garage - Carrosserie
Van Acker
Lochristi-09 355 82 34 - Lokeren-09 342 83 10

Uw erkende Opel verdeler...
makkelijk dichtbij!
www.garagevanacker.be

bij afgifte van deze reclamevoucher € 250 korting bij aankoop van een nieuwe of tweedehandswagen

Jan KOLLER op Daknam

Op maandag 6 september kwam een voormalige grootheid uit het internationale voetbal bij ons op bezoek. Hij was de ster bij eerst RSC Anderlecht, nadien Borussia Dortmund, AS Monaco. Maar nu kwam hij langs bij het 'kleine clubje' waar het voor hem allemaal begon, op Daknam dus.

• Peter Laureys •

Speciaal voor de gelegenheid was ook zijn ex-trainer en ex-technisch directeur, Willy Reynders, de echte ontdekker van de boomlange spits, uitgenodigd door het productiehuis dat het leven van de Tsjech op dit moment verfilmt. Jan was met eigen vervoer uit het verre Tsjechië afgereisd om de laatste opnames af te ronden voor de Netflix-reeks over zijn leven. Hij werd opgewacht door enkele supporters die lucht hadden gekregen van zijn bezoek en tegelijk ook door medewerkers van de club. Ook Chris Janssens had speciaal tijd uitgetrokken om zijn oude ploegmakker te begroeten. Het werd een hartelijke begroeting. Groot was zijn verbazing dat er nauwelijks iets veranderd was. Na de obligatoire handtekeningen op wat retroshirts begaf Jan zich naar binnen om de 'Wall of fame' te aanschouwen. Zelf staat hij natuurlijk ook uitdrukkelijk vermeld op dit prachtig stukje 'muurgeschiedenis'. Aan het einde van de Wall vind je dan ook nog eens de ingang van de 'Kollerzaal'. Zoveel eer had onze ex-speler niet verwacht. En dan miste hij maar op het nippertje de reuzebanner op de zijwand van tribune 4,

waarop Jan en Killian pronkten. Die was een week te vroeg vervangen door een nieuwe historische banner die verwijst naar de bekerwinst in het Koning Boudewijnstadion.

De informele babbel met Willy Reynders, maar ook met onze délégué for life, Willy Peeters, vond plaats in de Lato Lounge op de derde verdieping. Het ging er erg gemoedelijk aan toe terwijl de camera's volop draaiden. Jan haalde mooie herinneringen op: hoe het grote internationale succes voor hem eigenlijk begon in 1997, toen hij bij Sporting Lokeren terecht kwam na drie jaar als prof te hebben gespeeld bij Sparta Praag. Zijn landgenoten Vaclav Budka en Roman Vonašek, ook al erg verdienstelijke spelers, waren in het vizier van onze club gekomen. Jan Koller mocht mee als extraatje, als 'kneusje' van de drie. Hij had tot op dat moment nog nooit gehoord van Lokeren en sprak enkel Tsjechisch. Het was een grote stap voor de 2m02 lange spits. Het eerste jaar was volop aanpassen. Maar de honderden uren trainingsarbeid, de vele trainingssessies en het nodige vertrouwen dat hij kreeg van coach

Willy Reynders loonden op middellange termijn. Hij groeide uit tot een waar fenomeen. Zo werd hij topschutter in het seizoen 1998-1999 en verkaste hij voor enkele miljoenen Belgische franken naar Anderlecht. Daar zou hij met Thomasz Radzinski een koningskoppel vormen dat hoge toppen scheerde in de Champions League, met onder andere een mooie overwinning tegen Manchester United. Dat aanvallend geweld ging natuurlijk niet onopgemerkt voorbij in Europa en al snel verzilverde Koller, mede ook door het behalen van de Gouden Schoen, een mooie transfer naar Borussia Dortmund. Gedurende vijf jaar Duitsland, inclusief een titel, verdiende Jan zijn strepen en werd hij ook bij de geel-zwarten een levende legende. Koller verliet Dortmund voor het Franse Monaco, waar hij na zijn carrière nog altijd de helft van het jaar woont. Frans is dan ook de taal waarmee je best met Jan kan communiceren. Na Monaco volgden nog het Duitse 1.FC Nurnberg, het

Russische Krylja Sovetov en het Franse AS Cannes. Hij speelde daarnaast ook nog eens 91 interlands voor zijn vaderland en is daar tot nader order nog steeds topschutter aller tijden.

Ondanks die verbluffende carrière is de grote Jan Koller nog altijd dezelfde gebleven: een aimabele en innemende grote knuffelbeer die nederigheid uitstraalt. Hij toonde zich oprecht dankbaar voor wat hij in Lokeren mocht beginnen. Het was voor de club dan ook een enorme eer hem weer op Daknam te mogen begroeten. Als aandenken aan zijn bezoek kreeg Jan ook het prachtige boek '50 Jaar Sporting Lokeren' overhandigd. En nu volgt het belangrijkste: hij beloofde ons om nog dit jaar eens een wedstrijd in het Daknamstadion te komen bijwonen. Wij zullen hem met open armen verwelkomen en hem graag opnieuw aan al onze fans voorstellen. Iets om nu al naar uit te kijken!

••

vragen

aan Peter Laureys

Peter Laureys doorliep alle jeugdreeksen van Sporting Lokeren, van de preminiemen tot de reserven. Daarnaast was hij trainer van de doelmannen, jeugdtrainer en jeugdvoorzitter. Sinds oktober 2016 combineert hij het dagelijkse management van 'Lokerse Feesten' met commerciële activiteiten van de eerste ploeg. Sinds mei 2020 is hij ook verantwoordelijk voor de algemene coördinatie binnen de club.

1. Wat een raar seizoen alweer. Doe je het nog graag?

"Simpel is het niet. Vorig jaar begonnen we met goede moed aan een nieuw avontuur, in de hoop zo snel mogelijk goede resultaten te halen, zowel sportief als commercieel. Gelukkig hebben heel wat lokale bedrijven zich snel loyaal verklaard met het nieuwe verhaal, waardoor er een mooie basis gelegd is om verder te groeien wanneer de tijd écht rijp is. Toen alles achter gesloten deuren moest gespeeld worden en de competitie uiteindelijk stilgelegd werd, zijn we hard blijven werken om ondernemers aan ons te binden voor het nieuwe seizoen. Evident was het echter niet: de mensen bleven voorzichtig en wachtten nog steeds af hoe het coronaverhaal ging evolueren. Gelukkig verklaarden alle commerciële partners zich akkoord om hun verbintenis met de club te laten doorlopen. Ik kan die mensen niet dankbaar genoeg zijn. Het seizoen begon zeer veelbelovend met 12 punten op 12. Ook al zag ik dat drie van die vier wedstrijden toch met een grote portie geluk werden gewonnen. De volgende vier wedstrijden be-

haalden we slechts 1 punt en ook daarna was het weer 'kwakkelen'. Dat maakt het natuurlijk niet evident om nieuwe sponsors aan te trekken of diners te verkopen. Gelukkig hadden heel wat bedrijven zich vorig seizoen geëngageerd met het aankopen van seats en diners. Toch blijft het trekken en sleuren om mensen vóór de wedstrijd aan tafel te krijgen: bang van corona en teleurgesteld in de resultaten. Hoe dan ook, iedereen die komt, is zeer tevreden, want zowel de catering in de Kollerzaal als in de Lato Lounge zijn van topniveau! Maar om op de vraag terug te komen of ik het nog graag doe ... mijn grootste drijfveer is FOMO (Fear Of Missing Out, schrik om dingen te missen, n.v.d.r.): ik hoop erbij te zijn wanneer we terug écht zullen knallen. Wanneer dat gebeurt, zal ik oprecht heel gelukkig zijn."

2. Hoe bekijk jij het van de sportieve kant?

"Het is niet aan mij om sportieve beslissingen te nemen, maar gezien ik heel veel contact heb met zowel de voorzitter als de ondervoorzitter maar ook met de spor-

tieve staf, kan ik me natuurlijk niet op de oppervlakte houden wanneer mijn advies gevraagd wordt. Zo ben ik zelf grote voorstander van een 3-5-2- of 4-4-2-systeem. Met alle respect voor onze spits Simon, maar niet iedereen heeft een Harbaoui, Frutos of Lukaku, eenmansvoorhoedes die een hele verdediging aan de praat houden, in zijn ploeg. Ik hoop alvast dat mijn adviezen om een hechte sportieve structuur te vormen positief onthaald worden. Dan pas kunnen we écht aan een mooie toekomst beginnen bouwen, denk ik."

3. Hoe zie je de toekomst van onze club?

"We komen terug, daar ben ik van overtuigd. Met 'tijd en boterhammen' zoals we in Lokeren zeggen. Geduld zal een grote factor zijn. Gelukkig zijn ook onze supporters heel geduldig. Wat zij al hebben moeten meemaken de laatste jaren, is niet evident. Eerst de degradatie en het faillissement. En dan bij de heropstart na de fusie: corona, stilleggen competitie, de laatste weken tegenvallende resultaten ... We kunnen alle mensen die naar Daknam blijven afzakken niet dankbaar genoeg zijn. Je ziet ook dat de meesten van hen beseffen dat Rome niet op één dag gebouwd is. Op korte termijn hoop ik dat we toch die derde periodetitel kunnen pakken om nog een waterkansje op promotie te behouden. Het zou alvast een mooie beloning zijn voor onze trouwe aanhang. En lukt het niet, dan gaan we volgend seizoen zeker en vast nóg meer uit de kast halen om ons doel te bereiken."

4. Mis je de Jupiler Pro League niet?

"De twee à drie seizoenen die ik daar mocht ervaren, waren helaas niet van de meest

glorieuze van onze club. Daarna volgde het faillissement en nu zitten we in de wederopbouw. Dit verhaal is meer opbouwend en brengt soms meer voldoening, zeker omdat ik nu zelf mee mag beslissen over bepaalde zaken of werkingen. Toch iets anders dan te moeten luisteren naar orders van de entourage van onze vroegere voorzitter Louis de Vries ..."

5. Jij hebt het boek '50 Jaar Sporting Lokeren' geschreven in volle crisistijd. Hoe was dat?

"Voor ons boekteam, Bert, Filip, Tim en ikzelf, was dat een mooi lichtpunt in zeer donkere tijden. We konden herinneringen ophalen en ons nog eens volledig verdiepen in de geschiedenis van onze mooie club. Mag ik even dit podium stelen om nog eens wat reclame te maken? Het boek is nog altijd te koop in de clubshop en ondertussen ook bij Standaard Boekhandel. Niet minder dan 1,7 kilo mooie voetbalgeschiedenis: het ideale kerstcadeau!"

Stef Laurens

Eén van de sterkhouders van het afgelopen seizoen, dat helaas geteisterd werd door corona, was ongetwijfeld Stef Laurens. De voormalige jeugdspeler van KV Mechelen voelt zich helemaal in zijn sas als rechtsachter bij KSC Lokeren - Temse. Stef blaakt van ambitie en hij ziet dan ook maar één mogelijk weg voor onze club: naar omhoog!

• Brent De Borger •

Je bent bezig aan je tweede seizoen bij Lokeren - Temse, maar waar is jouw carrière gestart?

“Op heel jonge leeftijd ben ik bij ons in het dorp, in Ruisbroek, beginnen voetballen. Daarna heb ik vijf jaar bij Willebroek gespeeld, om vervolgens de rest van mijn jeugd te doorlopen bij KV Mechelen. Rond mijn zeventien jaar volgde Bornem, en uiteindelijk belandde ik bij Temse, nu verveld tot KSC Lokeren - Temse.”

Wat is je favoriete positie op het veld?

“Momenteel speel ik bijna enkel als rechtsachter en als ik daarbij voor een aanvallende impuls kan zorgen, voel ik me zelf ook het best. Tegen minder goede ploegen bijvoorbeeld, waarbij ik mee mag oprukken naar voor, dat

“Bij de fusie was ik niet de meest blijde persoon.”

Stef Laurens

is helemaal mijn ding. Dat komt omdat ik bij KV Mechelen eigenlijk binnengehaald werd als flankaanvaller, tot coach Steve Van Tongelen mij omdoopte tot rechtsachter. Maar dat aanvallende zal er dus altijd wel blijven inzitten bij mij.”

“Het is aan mij om de coach te tonen dat die positie voor mij is weggelegd.”

Stef Laurens

Hoe reageerde jij destijds op de plotse fusie tussen Temse en Lokeren?

“Toen de fusie werd aangekondigd, was ik niet meteen de meeste blijde persoon. Het ging plots allemaal heel snel en de schrik zat er bij mij serieus in. Bij Temse was ik quasi zeker van een basisplaats, maar ging dat ook na de fusie nog zo zijn? Ik wist in eerste instantie zelfs niet of ik mocht blijven, ook al had ik net bijgetekend bij Temse. Het kon evengoed zijn dat ze een heel nieuwe ploeg gingen bouwen. Wij wisten van niets. Gelukkig is het allemaal héél snel en heel goed uitgeklaard voor mij. Ik ben zeer tevreden dat ik voor deze mooie club mag spelen.”

Ondertussen heb je hier al een paar trainerswissels meegemaakt. Hoe voel jij je hierbij.

“Ik kwam toch wel even uit de lucht gevallen toen Karel Fraeye plots opstapte. We hebben door omstandigheden niet zoveel mogen samenwerken, maar ik hoorde wel dat de club en Karel andere ideeën hadden over de toekomst. Ik ben zelf ook wel even verhaal gaan halen bij het bestuur en zij hebben mij een heel duidelijke en correct uitleg gegeven over de trainerswissel. Het collectieve telt bij Lokeren - Temse, niet het individuele. Iedereen binnen de club moet dezelfde visie hebben, alleen zo kom je het verst.”

Verwachtte je bij Chris Janssens dat je een basisspeler zou zijn?

“Ik dacht van wel. Zonder uit de hoogte te willen doen, voel ik me zelf wel goed genoeg om die rechtsachterplaats op te eisen, ondanks het feit dat de concurrentie wel wat groter geworden is. Het is aan mij om aan de coach te laten zien dat die positie voor mij is weggelegd en ik zal er dan alles aan blijven doen om om zoveel mogelijk te kunnen spelen. Ik wil de lat voor mezelf hoog leggen, alleen zo kan je jezelf blijven verbeteren.”

Ondertussen nam de club ook afscheid van Chris Janssens, een goede zaak?

“Het is één van de ongeschreven wetten van het voetbal dat, als een

trainer geen punten pakt, hij daar wordt op afgerekend. Iedereen voelt aan dat zoiets niet dé oplossing is, maar iedereen beseft ook dat er in zo'n geval iets moet gebeuren. Ik werkte graag samen met Chris Janssens, maar eigenlijk heb ik dat met alle trainers. Ik denk dat ik een vechtersbaasje ben op het veld, een bijtertje, dat ligt bij elke coach goed. Wie ik ook als trainer heb, dat verandert niets aan mijn instelling ... Ik blijf er honderd procent voor gaan.”

“We hebben een fantastische twaalfde man.”

Stef Laurens

Waar liggen jouw persoonlijke ambities?

“Ik wil gewoon iedere match spelen en telkens het beste van mijzelf laten zien. Op langere termijn wil ik ook proberen om zo hoog mogelijk te geraken met deze club. Als ik een beetje mag dromen zie ik mezelf wel promoveren met Lokeren - Temse. Het liefst twee keer zelfs als het kan. Daarna zien we wel wat nog mogelijk is voor mij. Mijn ingesteldheid is dat ik er alles aan zal doen om hier zo lang mogelijk te kunnen spelen op een zo hoog mogelijk niveau.”

Naar wie kijk je zelf op als voetballer?

"Momenteel vind ik Frenkie De Jong zeer goed. Ik vind dat fantastisch hoe die de overstap heeft kunnen maken van de Eredivisie naar Barcelona en daar gewoon ook weer datzelfde niveau haalt. Gezien ikzelf een rechtsachter ben, vond ik vorig seizoen Marcelo op heel hoog niveau presteren in de Champions League. Hij is net als ik een flankverdediger die heel vaak oprukt, dus daar kan ik alleen maar van leren natuurlijk."

Tot slot, kijk je er naar uit om ooit voor een vol

Daknamstadion te spelen?

"Natuurlijk! We hebben al enkele wedstrijden gespeeld voor 2.000 supporters en dat gevoel was fenomenaal. Elke speler in ons elftal kijkt er keihard naar uit om die allemaal terug te zien en, wie weet, nog te zien aangroeiën. We hebben een fantastische twaalfde man en dat komt ons als speler alleen maar ten goede."

Bedankt voor je tijd en nog heel veel succes gewenst dit seizoen!

..

STOCKVERKOOP
INDUSTRIEZONE E17/2 VOSHOL - 9160 LOKEREN

contact : info@groep-carpentier.be
info : museeuw-bikes.be

STOCKVERKOOP
INDUSTRIEZONE E17/2 VOSHOL - 9160 LOKEREN

contact : info@scoperta.be
info : scoperta.bike

PUZZEL

Time

Schud de zeven letters door elkaar en vorm een naam of woord uit deze Sportinger. **Mail** het correcte antwoord naar info@sporting.be en **win** het boek '50 jaar Sporting Lokeren'.

Horizontaal

- 2** Plaats en naam van onze voetbaltempel
6 Onze huidige voorzitter
9 Een van de topschutters die Lokeren voortbracht
10 All time recordhouder van het meeste aantal wedstrijden in eerste klasse

Verticaal

- 1** Nigeriaanse spits die zijn naam deelt met een bekende hond
3 Bondscoach op het WK van 2002
4 Poolse klassenbak
5 Speler - trainer die Sporting voor het eerst naar eerste klasse bracht
7 Onze huidige captain
8 Eerste voorzitter van KSC Lokeren

antwoord

--	--	--	--	--	--	--

Het perfecte eindejaarsgeschenk:
“50 jaar Sporting Lokeren”

Nog steeds te verkrijgen in de clubshop voor en na de thuiswedstrijden of bij **SPAR EKSAARDE, PROXI DELHAIZE, UBI PRESS SHOP** en **KRANTENWINKEL CLAUDINE**. Vanaf nu ook te verkrijgen bij **STANDAARD BOEKHANDEL**.

Profvoetballer wordt werkloos, wat nu?

De buitenwereld vergaapt zich vaak aan de exuberante grootverdieners in de voetballerij. We kennen ze allemaal wel: Messi, Neymar, Ibrahimovic, Bale, Ronaldo, De Bruyne ... Ook op nationaal niveau verdienen spelers vaak nog erg goed, niet in het minst door het gunstige belastingklimaat dat voor hen – voorlopig nog – bestaat. Toch is er een grote maar. Wat als het leven van een voetbalprof abrupt een einde kent omdat hij niet meer aan de bak komt. Wat dan? Is er een op zijn minst tijdelijk vangnet? Het antwoord: sinds dit seizoen wel, door het initiatief Free Pro Players. KSC Lokeren – Temse is een kleine, maar belangrijke schakel in dit grotere verhaal. We laten Lode Leirens en Eddy Van den Berge aan het woord.

• Herman Van de Putte •

Lode Leirens, de man achter dit initiatief, is geen naam als een klok in het voetbal. Om den brode is hij commercieel verantwoordelijke bij Dierickx-Leys, een vermogensbeheerder uit Antwerpen die Lode Leirens de verantwoordelijkheid gaf over een nieuw kantoor in Kortrijk. Maar hij was wel nog niet zo heel lang geleden trainer in de provinciale reeksen, hij is ex-scout voor Cercle Brugge en, toegegeven, wel iemand met een meer dan een gemiddelde interesse in het spelletje. Toen hij vorig jaar een 'ideetje' lanceerde om een voetbalacademie voor U13 spelers uit het Waasland op te starten met Desmond Ofei (ex-Sporting Lokeren), kwam hij bij Sports Alliance terecht voor financiële ondersteuning.

“Eerder toevallig kwam het gesprek daar terecht bij werkloze profs en wat er voor hen gedaan wordt, zowel in het buitenland als in ons land. In het buitenland waren er wel heel wat initiatieven. In eigen land probeerden Emilio Ferreira en Will Still in een niet zo ver verleden ook al eens iets, maar dat

project kwam niet van de grond. Dat werkloze spelers aan hun lot werden overgelaten, ontgoochelde me en zette me aan het denken en dromen. En zette me aan tot actie. Via Franky Van der Elst kwam ik bij Sebastien Stassin van Sporta terecht. Om een lang verhaal kort te maken, ook de Pro League werd in het bad getrokken en ik mocht een voorzichtig budgettair voorstel doen. Ik kreeg niet volledig wat ik wou, maar ik kon tenminste van start gaan.”, aldus Lode.

Lokeren – Temse speelt ook een kleine rol in dit verhaal. Toen begin juli het project Free Pro Players daadwerkelijk van start ging, gebeurde dat op de jeugdterreinen van onze club.

“In onze zoektocht naar een trainer kwamen we in eerste instantie bij Karel Fraeye terecht. Maar die was net aangesteld door Lokeren – Temse, dat ging dus niet door. Maar hij was het idee genegen. Op zijn suggestie zocht ik na overleg met voorzitter Van Duysen contact met Daniël De Paep. Die

zette er stevig zijn schouders onder, waarvoor uitdrukkelijke dank trouwens. Gevolg: begin juli begonnen we op de Jeugdacademie met trainer Eddy Van den Berge en vier spelers. Een week later waren dat er acht, nu zijn het er gemiddeld nog altijd 12 à 15. Het werk van onze trainer is van onschatbare waarde, ze komen voor Eddy en blijven ook komen voor hem. Ondertussen passeerden al ruim vijftig spelers op onze trainingen, net niet de helft daarvan vond onderdak bij een club, zij het ook in de hoogste amateurklassen of in het buitenland. Ik vind dat een enorm succes, alleen is dat in de voetbalwereld nog te weinig geweten.”

Meteen is ook de uitdaging naar de toekomst aangekaart: verder professionaliseren. Het project moet meer bekendheid, meer aandacht en meer mogelijkheden krijgen.

“In principe heb ik een budget dat rond is voor drie jaar. Eigenlijk is het niet hoog ge-

noeg, er is maar één iemand echt in dienst en dat is onze trainer, Eddy Van den Berge. Ter vergelijking: in Frankrijk kan een soortgelijk project rekenen op de ondersteuning van maar liefst vijftien mensen! Ik zou er graag een T2 bij hebben, een trainer voor de doelmannen, iemand voor de medische ondersteuning ... Alleen: daar is geen geld voor. Ik zou graag de kans krijgen om alle vertegenwoordigers van de profclubs eens samen toe te spreken en hen om gemiddeld 10.000 euro per jaar ondersteuning te vragen, toch geen reusachtig bedrag. Dat zou 240.000 euro opleveren op jaarbasis, voldoende om aan onze extra verzuchtingen tegemoet te komen en een echt professionele omkadering te voorzien.”

Misschien houdt men het in januari bij het verstrijken van de transferperiode tijdelijk voor bekeken, maar in juli gaat het project gewoon door, dat is nu al zeker.

“Gewoon omdat er nood aan is. Weet je dat er nu nog altijd profs zijn die nu pas van ons bestaan afweten? Waar zaten die de voorbije maanden? We moeten die sneller kunnen bereiken, zodat ze minder tijd en conditie verliezen en hun kansen optimaliseren. Er moet toch een manier zijn om spelers die in juni einde contract zijn al van ons bestaan op de hoogte te brengen zodat, als ze niet onmiddellijk een nieuwe club vinden, in afwachting bij ons hun conditie kunnen onderhouden? Een aantal van hen probeert zich fit te houden met een personal coach, dat kost veel geld en is bovendien niet eens zo doeltreffend. Voetbal is een ploegsport, je hebt een omkadering nodig. Wij geloven dat we daar een zinvolle bijdrage kunnen leveren. Het voetbal moet out of the box durven denken, nieuwe problemen willen zien, andere uitdagingen durven aangaan. Uiteindelijk is en blijft het voetbal voor mij een hobby. Maar ik ben een doorzetter, als ik ergens in geloof, ga ik er vol voor. Ik steek hier veel tijd en werk in, dat is waar. Eddy doet al het sportieve, ik neem al het extra-sportieve voor mijn rekening: ik regel de locatie, de kledij, het materiaal, de organisatie van oefenwedstrijden ... Maar als ik weer eens een van die jongens een contract zie tekenen, weet ik dat wat wij doen zinvol is. En zolang dat gevoel blijft, gaan we door”, sluit Lode af.

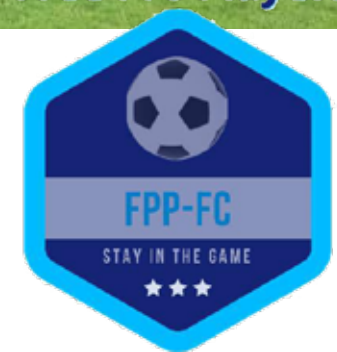
Zowel Lode Leirens (oprichter – coördinator FFP) als Eddy Van den Berge (coach FFP) willen met nadruk alle partners in dit verhaal bedanken, zonder hen kon dit initiatief onmogelijk gerealiseerd worden. Bedankt dus KSC Lokeren - Temse, United Athletes, Pro League, Jako, Montreal Sport!

De man die het op het terrein waar moet maken, is dus Eddy Van den Berge (63). Zelf ooit voetballer tot in derde klasse bij SV Sottegem, maar als prille dertiger al actief als (speler-)trainer. Hij volgde de Heizelschool en gaf er ook zelf les. Van 2003 tot 2020 was hij de T2 en video-analist van Francky Dury bij Zulte Waregem. Nu neemt hij al het trainingswerk van de werkloze profs voor zijn rekening. En dat is werk, heel veel werk.

“Ik zat in zak en as toen mijn contract bij Zulte Waregem ondanks beloftes niet werd verlengd. Dat Francky Dury na zeventien jaar goed samenwerken op geen enkel moment nadien nog contact met me opnam, begrijp ik nog altijd niet. Maar ik wou me niet verliezen in rancune. Toen Daniel De Paepe me belde of ik interesse had om de werkloze voetballers te trainen, zijn we gaan samenzitten: Daniel, Lode Leirens en ikzelf. Ze vertelden me dat ik er helemaal alleen zou voor staan, dat het eigenlijk nog niet eens zeker was of het project wel zou aanslaan. Ik maak ook de kledij klaar voor de trainingen en de wedstrijden. Maar toch twijfelde ik niet, ik wou in het voetbal blijven en ik was het idee ook genegen, misschien ook door mijn eigen ervaring. Clubs zijn keihard: contract afgelopen, speler op straat, al dan niet met een bedankje. Maar daarna: complete radiostilte, niks van begeleiding. Daar sta je dan als speler. Profclubs gaan toch prat op hun sociale functie?”, start Eddy zijn verhaal.

Op 1 juli ging het project effectief van start. Op de jeugdterreinen van Daknam daagden vier spelers op om vijfmaal per week, van maandag tot vrijdag, te trainen tussen 10 en 12.

“Maar een week later waren er al acht, op 27 september waren er zelfs een keer 22

spelers. Nu zitten we aan een gemiddelde van zo'n vijftien. Ondertussen hebben we al zo'n 100 keer getraind en nu nog duiken er spelers op die het al een hele tijd alleen probeerden te roeien omdat ze niet eens wisten van ons bestaan. In totaal zijn er hier al vijftig spelers gepasseerd, 22 van hen vonden een club. We zijn en werken een beetje zoals een profclub. Ze komen hier toe en kunnen zich volledig concentreren op het trainen. Vooral fysiek: spelers moeten klaar zijn als ze ergens kunnen testen of als ze aangeworven worden. De infrastructuur is hier goed, Marc Borgers zorgt dat de kledij gewassen is, dat de kleedkamers proper zijn. Als ik hier om half acht toekom, is hij al in de weer. Schitterend van die man!”

Het blijft natuurlijk iets apart, werken met een steeds wisselend aantal spelers.

“Een goede voorbereiding is noodzakelijk, het is inderdaad vaak aanpassen, ik heb altijd een plan B en zelfs plan C klaar. Gelukkig kan ik teren op dertig jaar ervaring. Ik weet nooit op voorhand over exact hoeveel spelers ik zal kunnen beschikken. Sommigen zijn geblesseerd, anderen gaan ergens een periode testen, anderen stude-

ren of vonden een job maar willen de kans op profvoetbal toch nog openlaten ... Maar ik merk dat ze veel steun hebben aan elkaar, ze vormen echt een soort ploeg. Ze kunnen hun zorgen bij elkaar kwijt, vragen ook wel eens mijn advies. Het project werkt, wat mij betreft. Er komen nog elke week spelers bij, vooral op basis van mondelinge reclame. Spijtig dat de laatste nieuwkomers zoveel tijd nodig hadden om ons te vinden. Aan de inzet van de spelers ligt het niet: om hier dagelijks te komen trainen zonder concrete vooruitzichten, je moet het maar doen. We zoeken ook nog steeds ploegen om een oefenwedstrijd tegen te spelen. We speelden er al acht en er staan er nog een paar gepland. Dat zijn dan de momenten dat de clubs komen kijken.”, sluit Eddy zijn betoog af.

••

Mietjes

• Kwinten Van Campenhout •

Mensen die niet van voetbal houden, zeggen vaak smalend dat voetbal een sport is voor mietjes. Echte mannen, die spelen rugby of doen aan wielrennen. Sporten waarbij men na een valpartij of een stevig duel het grootste deel van de tijd het stof uit de wonden blaast en gewoon verder doet.

Mensen die wél van voetbal houden grommen eens, maar weten diep in hun hart dat de mensen die niet van voetbal houden eigenlijk wel gelijk hebben.

Tijdens het EK werd het weer gruwelijk duidelijk dat onze favoriete sport ontsierd wordt door een zootje marginalen die zich bij het minste of geringste tikje kermend en kreunend ter aarde neerzijgen.

Het duurt zelfs geen drie dagen eer ze miraculeus herrijzen. Wat wrijfjes van de wonderspons, een pssst van de fabelachtige spuitbus en alles is opgelost.

Moesten de verzorgers de geheime inhoud van die spuitbussen willen delen, we hadden heel de coronacrisis al gehoopt en geknoopt bedwongen, zonder slachtoffers.

De mensen die niet van voetbal houden vervolgen hun betoog dan vaak met de woorden: 'En dat tijdrekken ...'. Opnieuw kan voetbalminnend Vlaanderen niet anders dan met enige verholgenheid toegeven dat dat tijdrekken echt iets is om stenen kloten van te krijgen. Een vriend van mij beweerde dat dat één van de charmes van het voetbal is. Ik vind het allerm minst charmant en wil elke tijdrekker (behalve als het enen van ons is) liefst een stevige stamp verkopen.

'Waarom we eigenlijk nog gaan kijken?', vraagt men dan. Dat ik het ook niet weet. Maar liefde, ook die voor een voetbalelub, is blind. Wat de spelers ook mogen presteren dit jaar, we zullen blijven supporteren voor de tijdrekkende kleinzerigaards. Wie zonder zonde is werpe de eerste steen, toch?

PS: U merkt dat deze column amper zeven alinea's bevat (inclusief deze). Deze zeven alinea's zijn inbegrepen, als u alle 18 alinea's wil lezen mag u mij eerst wat geld opsturen.

••

NEEE

Ik ontwerp geen logo's,
ik tover ze uit mijn **gat!**

Sarcasme* werd gebruikt bij het ontwerp van deze communicatie

* Sarcasme is de enige dienst die wij u **GRATIS** bieden. Dit telt niet voor ons grafisch ontwerp en communicatie

newmonkeys
grafisch ontwerp

ADVERTENTIE AANPASSEN
BOVENAAN

KSC Lokeren - Temse

SCOREN
met uw drukwerk?

Drukwerk, Print- & Copyservice

Ervaring, kennis en kwaliteit in een hypermodern machinepark

Dorp-West 21 • 9080 Lochristi • T 09 337 02 10 • info@printenco.be

WWW.PRINTENCO.BE